

του Θεόδωρου Χρήστου Σταυριανίδη, Εκπαιδευτικού - τ.Δημοτικού Σύμβουλου

Η σύγκλιση Τζουλάκη – Κούπα δεν εντυπωσίασε κανέναν, ούτε πέσαμε από τα σύννεφα. Αντιθέτως μάλιστα ήταν κάτι το αναμενόμενο και απόλυτα φυσιολογικό. Λαμβάνοντας υπ' όψιν πως οι σκληροί πυρήνες των Δημ. Παρατάξεων των δύο ανδρών, κομματικών εκπροσώπων των κομμάτων της συγκυβέρνησης στη Νέα Σμύρνη, ανήκουν στο βαθύ κομματικό χώρο ΠΑΣΟΚ & Ν.Δ. κανείς δεν παραξενεύεται.. Είναι φως φανάρι πως η σύγκλιση πραγματοποιήθηκε κατόπιν κομματικών υποδείξεων.

Όπως “συμπτωματικά”, ένα στέλεχος του κ. Κούπα και δύο του κ. Τζουλάκη διετέλεσαν κατά το πρόσφατο παρελθόν υποψήφιοι βουλευτές Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ αντίστοιχα, ενώ σήμερα, ένα, εξακολουθεί να είναι Γραμματέας νομαρχιακής ΠΑΣΟΚ. Οι λοιποί χωρίς καμία αμφιβολία είναι αναγνωρισμένα και φανατικά μέλη των δύο κομμάτων. Όλα τα παραπάνω παραπέμπουν αναμφίβολα σε κομματική επιβολή ή τουλάχιστον υποβολή. Εν τω μεταξύ, ύστερα από όσα έχουν ιδεί τα μάτια του ελληνικού λαού τα τελευταία χρόνια, οι παραφύσιν συνεργασίες δεν εκπλήσσουν πλέον. Το προσωπείο των ανεξάρτητων (βλέπε ακομμάτιστων) που φόρεσαν δεν παραπλανά κανέναν. Ειδικά τα δαχτυλίδια μνηστείας στην τοπική κοινωνία δεν εκτιμώνται διόλου.

Βέβαια στο κοινοβουλευτικό επίπεδο το ΠΑΣΟΚ προσχώρησε ουσιαστικά στη Ν.Δ. για λόγους πολιτικά αυτονόητους και χιλιοειπωμένους, διατηρώντας τουλάχιστον το όνομα και την (φαινομενική ας μην αυταπατώμαστε) αυτονομία του. Στο τοπικοαυτοδιοικητικό επίπεδο έγινε το αντιστρόφως ανάλογο. Ο κ. Στάθης Κούπας (Ν.Δ.) προσχώρησε στο στρατόπεδο Τζουλάκη (ΠΑΣΟΚ), μη αντέχοντας προφανώς ούτε ο ίδιος αλλά ούτε και το κόμμα του για πολλοστή φορά νέα ήττα. Προσχηματικό βέβαια το τελευταίο, για κάλυψη της υποβολιμαίας σύγκλισης. Και στο μεν κοινοβουλευτικό επίπεδο η δικαιολογία ήταν η “σωτηρία” -δήθεν- της πατρίδας, στο δε αυτοδιοικητικό, η “σωτηρία” της πόλης από τοδυναστή Κουτελάκη κι ας κρατά το τιμόνι μέχρι το Μάη 14 ο Σταύρος Τζουλάκης. Μία άλλη κραυγαλέα διαφορά είναι πως στο μεν κοινοβουλευτικό επίπεδο ο Βενιζέλος και η

κοινοβουλευτική ομάδα του διετήρησαν τις θεσμικές τους ιδιότητες, καθώς η σύγκλιση συνετελέσθη μετά τις εκλογές, ενώ στο αυτοδιοικητικό, είναι απελπιστικά αμφίβολο α. αν θα κατακτήσουν τη Δημοτική εξουσία απέναντι σ' ένα λαοφιλή και αληθινά ανεξάρτητο Γ. Κουτελάκη και β. αν θα επιβιώσουν ως τοπικά στελέχη εκλεγόμενοι έστω Δημ. Σύμβουλοι. Με δεδομένο δε, πως με το λαό περισσότερο από κάθε άλλη φορά αδέσμευτο χειραγώγητο, αποδηγέτιστο και ακαπίστρωτο και με την αψυχολόγητη έξοδο των ανωτέρω κυρίων από το Δημοπαρταξιακό μαντρί, χωρίς καμία εξασφάλιση, το βέβαιο είναι πως θα τους “φάει ο λύκος”. Η δε ιστορική Δημ. Παράταξη της παραδοσιακής δεξιάς “Νέα Σμύρνη Νέα σελίδα” θα εξαφανισθεί δια παντός, στιγματίζοντας ανεξίτηλα τους συγχωνευθέντες ως νεκροθαύτες της παράταξης.

Συνεπώς ποιά η πρακτική πλευρά του όλου αυτού εγχειρήματος; Κατά την άποψή μας καμία, πέραν της κομματικής διάσωσης τοπικά και του θολώματος του τοπίου, σε περίπτωση που οι συμπράττοντες εξασφαλίσουν ένα αξιοπρεπές ποσοστό, καθιστάμενοι αξιωματική αντιπολίτευση. Διότι η διοίκηση του Δήμου είναι αγκαζαρισμένη κιόλας από το μεγάλο τους εχθρό και αντίπαλο.

Με τέτοια εξέλιξη, που θεωρείται πολύ πιθανή, οι μόνοι ωφελημένοι θα είναι οι κομματικοί τους φορείς Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, που θα μπορέσουν να περάσουν στο λαό το μήνυμα, πως είναι ακόμη εδώ “ενωμένοι δυνατοί”. Με άλλα λόγια, στο βωμό της κομματικής σκοπιμότητας μιας πλασματικής αλλά και σοβαρώς αμφίβολης δημοσκοπικής βιωσιμότητας των δύο κομμάτων, θα θυσιάσουν κατά πάσα πιθανότητα δύο τοπικές αυτοδιοικητικές ομάδες. Ένα ΛΟΤΟ δηλαδή κι όπως τους κάτσει. Κι αν οι μνηστευμένοι κατά πως λέει και η λεζάντα στη φωτογραφία των “ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ” δεν ντρέπονται, να κοιτούν το λαό, ο λαός της Νέας Σμύρνης, είναι αμφίβολο αν έχει την ίδια διάθεση.